

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

מה אֵתָהּ מְשַׁכְנֵעַ?

יכול לקרות? הם יכולים לעכב את הטיסה עוד 8 שעות. אין להם שום בעיות. שמעתי ספורים על אנשים שחזרו הביתה. מה נראה לכם, אתם תמימים, שעתיים זה כלום בשבילם. עוד נהיה כאן רעבים, כמה אכל כבר יש לנו...

החברים התמימים עומדים מקשיבים, ונורא נלחצים, על פניהם ארשת דאגה מהולה בצער גדול. שיחתו של יוסי גרמה להם לאבד את סבלנותם, ולנדנד לאביהם טרדות ושאלות מציקות בכל שלוש דקות.

יהודי חכם שהיה בקרבת מקום האזין לשיחתו של יוסי, נגש אליו בצד ואמר לו בחן נסוה על פניו: "ילד יקר, אתה נוסע לרבינו, נכון? ראיתי שיש לך כח גדול בדבורה וכל החברים מקשיבים ומאמינים לדבריה. אולי תשתמש עם כחך להרגיע אותם ולהעסיקם? תסביר להם שמגיעות הם, והפל לטובה, תתפס אותם לשיחה מחזקת, אולי תספר להם ספורים שאתה מכיר מאנשי שלומנו?..."

יוסי קלט את מצחו והבין את שקרה. מיד תפס עז, קרא לחבריו וכה אמר בבטחון: "תקשיבו, אנו צעירים ולעמית נסיעה קדושה כזו, אלו מניעות קטנטנות, יש לנו כח לעבור אותם בשמחה ובקלות". זהו כח הדבורה שיכולים להשתמש בו לכל צד להלחיץ ולהרגיע, להחליש ולחזק.

והלכו ארבעת אנשי המלך ובאו למדינה אחת, ושאלו את שומרי המדינה במה עסקם וענינם, והשיבו להם מהעת שהיה רוח סערה בחרו להם שהתכלית היא דבור. בתחלה קבלו עליהם למלך דברן בעל לשון. אחר כך מצאו איש אחד שהיה בעל לשון ומליצה ודברן מפלג מאד וקבלו אותו למלך.

לכח הדבור יש השפעה רבה ועצומה. על ידי הדבור יכולים להשפיע על אחרים לעשות מעשים שלפני כן לא האמינו שיעשו מעשים כאלה. לדבור יש כח חזק מאד, אך השאלה לאיזו מטרה משתמשים עם הכח הזה. נתן לקרב אנשים להשם יתברך על ידם ונתן חלילה להפך לרחק אנשים ולפגע בהם.

ברמקול של נמל שדה התעופה הכריזו כי הטיסה לאוקראינה נדחתה בעוד שעתיים. אנשים רבים הובילו את מזודותיהם לפנה, כל הספסלים היו תפוסים, חבורה אחת התישבה על הרצפה המרפדת.

יוסי בן ה-11 היה ילד בעל חדות לשון ועצמה רבה. כל אשר דבר היה בחזק ובבהירות. תמיד כשהיה מדבר היו כלם שותקים וקשובים בסקרנות, קונים כל מלה ופנינה שיצאה מפיו. כעת כששמע יוסי את ההודעה החל לעשות בלגן ולהלחיץ את ששת חבריו שעמדו סביבו. נתלה, שמואל, איזיק, נחמן, צבי, נחמן והונתן. יוסי מסביר להם כאלו היה הטיס בעצמו: "היודעים אתם מה

ספורי מעשיות משנים קדמוניות

מעשה י"ב - מבעל תפלה (16)

והלכו ובאו למדינה אחת, ושאלו גם-כן את השומרים על ענין המדינה, ומי המלך שלהם, השיבו, שמעת שהיה הרוח סערה הנ"ל, אז בחרו להם בני מדינה זו, שהתכלית הוא הדבור וקבלו עליהם דברן, בעל לשון, למלך. אחר-כך מצאו איש אחד, שהיה בעל לשון ומליצה, ודברן מפלג מאד מאד, וקבלו אותו למלך, כי המלך מחל לו המלוכה, מאחר שהוא בעל לשון כזה.

והלכו ובאו למדינה אחת. ושאלו גם כן על ענין המדינה, ומי המלך שלהם. השיבו להם, שהם מן הכת שבחרו להם את השמחה ומשחה לתכלית, וקבלו עליהם איזה שכור אחד, שהוא בשמחה תמיד להיות מלך עליהם.

ואחר-כך מצאו איש אחד, שהיה יושב בתוך ים של יין, והוטב בעיניהם ביותר, כי זה הוא בודאי שכור מפלג מאד מאד, וקבלו אותו למלך. ובקשו גם-כן להתראות פנים עמו, והלכו וקבלו רשות ונכנסו (אלו החמשה חברים הנ"ל) אצל זה המלך.

והלכו ובאו למדינה אחת, ושאלו גם-כן את השומרים על ענין המדינה, ומי המלך שלהם, השיבו, שמעת שהיה הרוח סערה הנ"ל, אז בחרו להם בני מדינה זו, שהתכלית הוא הדבור וקבלו עליהם דברן, בעל לשון, למלך. אחר-כך מצאו איש אחד, שהיה בעל לשון ומליצה, ודברן מפלג מאד מאד, וקבלו אותו למלך, כי המלך מחל לו המלוכה, מאחר שהוא בעל לשון כזה.

והבינו אלו הארבעה הנ"ל, שבודאי זה הוא המליץ שלנו (דהינו המליץ של המלך הנ"ל), ובקשו גם-כן אם אפשר להתראות עם המלך הזה, ואמרו, שיודיעו לו ויקבלו רשות. והלכו ושאלו, ונתן להם רשות, ונכנסו אלו הארבעה אצל המלך של מדינה זו, והוא היה המליץ של המלך, כנ"ל, והכירו זה את זה. והיה ביניהם גם-כן שמחה גדולה ובכיות, כנ"ל. והלך המליץ עמם גם-כן,

וְהוּא הָיָה הָאוֹהֵב נֶאֱמָן שֶׁל הַמֶּלֶךְ, שֶׁהָיָה יוֹשֵׁב בְּתוֹךְ הַיָּם שֶׁל יֵין, שֶׁנַּעֲשֶׂה מִדְּבָרֵי הַתְּנַחוּמִּין שֶׁל הַמֶּלֶךְ כַּנִּ"ל. (וּבְנֵי הַמְּדִינָה זֶה סָבְרוּ שֶׁהוּא אִישׁ שְׂכֹר גָּדוֹל, מֵאַחַר שֶׁיוֹשֵׁב בָּיָם שֶׁל יֵין. וְקִבְּלוּ אוֹתוֹ לְמֶלֶךְ). וְהִפְּרִיזוּ אֶת זֶה. וְהָיָה בִּינֵיהֶם גַּם־כֵּן שִׁמְחָה גְּדוֹלָה וּבִכּוּת, כַּנִּ"ל. וְהִלֵּךְ הָאוֹהֵב נֶאֱמָן עִמָּהֶם גַּם־כֵּן.

וְהָלְכוּ יוֹתֵר וּבָאוּ לְמְדִינָה אַחַת, וְשָׁאֲלוּ אֶת הַשּׂוֹמְרִים: מִי הַמֶּלֶךְ שֶׁלָּכֶם? הַשִּׁיבּוּ, שֶׁמֶלֶךְ שֶׁלָּהֶם הוּא יִפְתִּי־תָאֵר, מִחֲמַת שֶׁהִיא מְבִיאָה אֶל הַתְּכָלִית, כִּי הַתְּכָלִית הוּא יָשׁוּב הָעוֹלָם, כְּמִבְּאֵר לְעִיל. וּבִתְחִלָּה הָיְתָה אֲצֵלָם אֵיזָה יִפְתִּי־תָאֵר לְמֶלֶכָּה, אַחֲר־כֵּן מָצְאוּ יִפְתִּי־תָאֵר מְפֻלָּגָה בִּיפְיָהּ מְאֹד מְאֹד, וְקִבְּלוּ אוֹתָהּ לְמֶלֶךְ.

וְהִבִּינוּ (הִבִּינוּ אֵלּוּ הַחֲבֵרִים הַנִּ"ל הִבִּינוּ) שֶׁהִיא בּוֹדֵאִי הַבִּת־מֶלֶכָּה הַנִּ"ל, וּבִקְשׁוּ גַם־כֵּן לְהַתְּרָאוֹת עִמָּהּ. וְהָלְכוּ וְקִבְּלוּ רִשּׁוֹת, וּנְכַנְסוּ אֶל הַמֶּלֶכָּה, וְהִפְּרִיזוּ כִּי הִיא הַבִּת־מֶלֶכָּה. וְגִדְּלָהּ הַשִּׁמְחָה שֶׁהָיָה שָׁם, בּוֹדֵאִי אֵין לְשַׁעֵר. וְשָׁאֲלוּ אוֹתָהּ אֵיךְ בָּאת לָכָאן וְסִפְּרָה לָהֶם, שֶׁמֵּעַת שָׁבָא הָרוּחַ סִעְרָה וְחָטַף אֶת הַתִּינוּק הַיָּקָר (מִן הָעֲרִיסָה), הַנִּ"ל, אֲזִי יָצְאָה בְּשַׁעַת הַבְּהֻלָּה אַחֲרֵי הַתִּינוּק וְלֹא

מָצְאָה אוֹתוֹ. וְדָחַק אוֹתָהּ הַחֶלֶב, וּמָזָה נַעֲשֶׂה יָם שֶׁל חֶלֶב. וְאַחֲר־כֵּן מָצְאוּ אוֹתָהּ בְּנֵי מְדִינָה זֶה, וְקִבְּלוּ אוֹתָהּ לְמֶלֶךְ עֲלֵיהֶם. וְהָיָה שָׁם שִׁמְחָה גְּדוֹלָה; גַּם בָּכוּ מְאֹד עַל הַתִּינוּק הַיָּקָר הַנִּזְכָּר־לְעִיל, שֶׁנֶּאֱבַד מֵהֶם וְעַל אָבִיָּהּ וְאִמָּהּ שֶׁאִינָה יוֹדַעַת מֵהֶם. וְהִנֵּה נִמְצְאָה, שָׁבָא בַּעֲלָהּ שֶׁל הַמֶּלֶכָּה הַזֹּאת, (הִבִּינוּ הַבִּת־מֶלֶכָּה שֶׁנַּעֲשִׂית כָּאֵן מֶלֶכָּה) כִּי הַגְּבוּרָה הוּא בַּעֲלָהּ כַּנִּ"ל, וְעַתָּה יֵשׁ לְהַמְּדִינָה מֶלֶךְ.

וּבִקְשָׁה הַבִּת־מֶלֶכָּה (שֶׁהִיא מֶלֶכָּה בְּמְדִינָה זֶה) אֶת הַבַּעַל־תְּפֻלָּה, שֶׁיֵּלֶךְ בְּמְדִינָתָהּ, וְיִטְהַר אוֹתָהּ מִהַזְהָמָה הַגְּדוֹלָה שָׁלָהּ, כִּי מֵאַחֲרֵי שֶׁאֲצֵלָם הָיָה עֶקֶר הַתְּכָלִית עֲנִין הַיִּפְת־תָּאֵר, כַּנִּ"ל, בּוֹדֵאִי הָיוּ מְזֻהָמִים מְאֹד מְאֹד בַּתְּאֻוָּה זֶה, עַל כֵּן בִּקְשָׁה מִהַבַּעַל־תְּפֻלָּה, שֶׁיֵּלֶךְ וְיִטְהַר אוֹתָם קִצָּת לְעֵת־עֲתָהּ, שֶׁלֹּא יִתְגַּשְּׁמוּ לְעֵת־עֲתָהּ, בְּזִהְמָה הַזֹּאת כָּל־כֶּף, כִּי מִלִּבָּד הַתְּגַבְּרוֹת הַתְּאֻוָּה, הָיָה אֲצֵלָם כְּמוֹ אֲמוּנָה, שֶׁזֶהוּ הַתְּכָלִית,

(כִּי כָּל הַפְּתוֹת הַנִּ"ל, שֶׁבִּחְרוּ לָהֶם כָּל אַחַת וְאַחַת אֵיזָה מִדָּה רָעָה לְתְּכָלִית, כַּנִּ"ל, הָיָה אֲצֵל כָּל אַחַת וְאַחַת כְּמוֹ אֲמוּנָה גְּמוּרָה אוֹתָהּ הַמִּדָּה רָעָה) וְעַל כֵּן בּוֹדֵאִי הָיוּ מְשַׁקְּעִים מְאֹד בָּזָה, עַל כֵּן בִּקְשָׁה מִמֶּנּוּ, שֶׁיֵּלֶךְ וְיִטְהַר אוֹתָם קִצָּת לְעֵת עַתָּה.

שאלות לחידודא

בחן 38אך:

מעשה י"ב מבעל תפילה (16)

- ☐ לכת של ישוב העולם, והבת מלכה היה מלכם
- ☐ לכת של רציחה, והמלכה היה מלכם
- ו. **למה לקחו המדינה את הבת מלכה למלך?**
  - ☐ כי היא היתה הבת של המלך
  - ☐ כי היתה יפת תאר
  - ☐ כי היתה יושבת בים של חלב
- ז. **על מה בכו אנשי המלך והמלכה?**
  - ☐ על התינוק היקר
  - ☐ על אביה ואמה של המלכה
  - ☐ שתי התשובות נכונות
- ח. **מה בקשה הבת מלכה מהבעל תפילה?**
  - ☐ שיטהר קצת לעת עתה את המדינה
  - ☐ שעסוקים ביפת תואר
  - ☐ שיטהר את המדינה שעסוקים ביפת תואר
  - ☐ שיטהר קצת לעת עתה את כל המדינות
- ט. **האם למדת את המעשה השבוע?**
  - ☐ רציתי
  - ☐ פעם
  - ☐ פעמיים

- א. **לאיזה מדינה הגיעו אח"כ ומי היה מלכם?**
  - ☐ לכת של חכמה, והחכם של המלך היה מלכם
  - ☐ לכת של הדיבור, והמליץ של המלך היה מלכם
  - ☐ לכת של השמחה, והאוהב נאמן היה מלכם
- ב. **על איזה מקומות לא עבר המליץ?**
  - ☐ על הבעל תפילה והגבור והממונה
  - ☐ רבינו לא הזכיר על מקום מי עבר
  - ☐ על החכם והאוהב נאמן
- ג. **בזכות מי תלו, זה שנמצאו אנשי המלך?**
  - ☐ בזכות הגבור
  - ☐ בזכות הממונה
  - ☐ בזכות הבעל תפילה שהתפלל תמיד ע"ז
- ד. **לאיזה מדינה הגיעו אח"כ ומי היה מלכם?**
  - ☐ לכת של חכמה, והחכם של המלך היה מלכם
  - ☐ לכת של הדיבור, והמליץ היה מלכם
  - ☐ לכת של השמחה, והאוהב-נאמן של המלך היה מלכם
- ה. **לאיזה מדינה הגיעו אח"כ ומי היה מלכם?**
  - ☐ לכת שהמלך אינו נזון ממזונות בני אדם, והתינוק היה מלכם

בעומק המעשה

מי מאנשי המלך, מלך על שתי מדינות, ועל איזה שתי מדינות?
איך רואים במעשה זו שלמדנו השבוע ש"קצת זה גם טוב"?

תשובות על מעשה י"ב מבעל תפילה (15)

מי היו גדולי המדינה במדינה של עשירות? אלו שנקראים במדינתם אלקים
והיה שם שמחות ובכיות – רבינו מסביר למה היה שמחות ולמה היה בכיות? רבינו מסביר רק
למה היה בכיות, כי איך זוכים למצוא המלך ואנשיו
איך קורא רבינו לאלו שהיה אלקות במדינה של עשירות? השוטים

דעם רבינ'ם
אעשיות

למען דעת אשר בכל תיבה ותיבה מאלו המעשיות טמונים סודות התורה טמירים ונעלמים, כנשמע מפיו הקדוש בעצמו, ואפילו איש פשוט אשר יקרא אותם יכול להוציא לעצמו מוסר והתעוררות להשם יתברך

להיכנס להגרלה: בפקס - 1532-6519611 להודעות - 02-5345040 לקבלת הגליון באימייל - m025345040@gmail.com